

Gerioù ar vuhez

BOC'H

Boc'h : bouc

Nom commun issu du gaulois *bucco* et qu'on retrouve sous des formes voisines en cornique *bogh* et en gallois *bwch*

« **Penn boc'h** », (tête de bouc)
personne renfrognée, obtue

« **C'hwezh ar boc'h** »
ou « **Flaer ar boc'h** »,
une odeur de bouc, puanteur

[http://www.reseau-canope.fr/tes/skeudennaoueg/
skeudenn krouet gant Malo Ar Menn](http://www.reseau-canope.fr/tes/skeudennaoueg/skeudenn_krouet_gant_Malo_Ar_Menn)

Boc'hañ, demander le bouc

« **Boc'hañ 'ra ar gavr** »,
la chèvre demande le bouc

« **An amzer zo boc'h** », le temps est bouc, lourd

Boc'haat, devenir bouc (lourd)

« **War boc'haat 'h a an amzer** »,
le temps devient lourd

« **Tapet 'n eus ar boc'h** », rentrer bredouille,
être recalé, être battu

« **Reiñ ar boc'h d'unan bennak** »,
(donner le bouc à quelqu'un), vaincre quelqu'un

« **Roet 'n eus ar boc'h dezhañ** », il l'a vaincu

Ur boc'h-karr ou ur vatezh,
une chambrière (béquille
d'une charrette)

Boc'h-dimezioù
ou **bazhvalan**, un
entremetteur de mariage

Boc'h-melc'hwed,
(bouc-limace), escargot

Boc'h-mor, bigorneau

Boc'h-yourc 'h, chevreuil
mâle

Barv-boc'h, (barbe de
bouc), spergule des
champs

Da vont pelloc'h

Kit da selaou kanaouenn
Al louarn hag ar boc'h
gant Joseph Serandour

war lec'hienn
Dastumedia